

Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

ЗАЩИТА НА АВТОРСКИТЕ ПРАВА В ИНТЕРНЕТ

Изготвил:

Проверил:

2016

УВОД

Интернет технологиите се развиват по-бързо от законите, които ги управляват. Новите закони, които се прилагат спрямо интернет се установяват чрез законодателни инициатива или съгласно решения на съдилищата. Законите за авторско право са сред тях. Един общ мит относно интернет е, че всичко, което е публикувано онлайн може да бъде копирано или да се изтегли. В действителност, всичко, което е в интернет има също е толкова предмет на защита с авторски права, както и всичко, което е в библиотеката или книжарницата. Съгласно модерното законодателство за авторското право, формалностите относно регистриране на произведение и други подобни вече не се изискват. Доколкото са изпълнени три условия¹, авторското право е защитено автоматично

1. СПЕЦИФИКИ НА АВТОРСКОТО ПРАВО

ЕС Директива определя като бази данни компилации от произведения на литературата, изкуството и науката, а също и от други материали или данни, подредени систематично или методично и пригодени за индивидуален достъп по електронен или друг начин. Авторското право върху такива бази данни се определя съгласно общите принципи, важащи за сборните произведения, т.е. съставителят има авторско право върху компилацията като цяло, а ако в нея има произведения, техните автори ся запазват правата върху тях. Новото е че освен тези субекта на права възниква още един - производителят на компилацията т.е. този, който е направил инвестиции, и то значителна, в съставянето на базите данни. Той придобива самостоятелно „особено“ право да предотврати пренасянето цялото съдържание или значителна част от базата на друг носител, както и разпространяването на копия, съдържащи включените в нея данни по всякакъв начин. Това право има продължителност 15 години.

Директива 2001/29/ЕО относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество има за цел да доразвие основните постановки на ДАП и ДИЗ като внесе повече конкретизация в няколко насоки. Тя преповтаря схващането, че правото на възпроизвеждане трябва да се разбира по-широко отколкото традиционните разбирания и да обхваща всички актове на размножаване, пряко или непряко, постоянно или временно, по какъвто и да е начин, под каквато и да е форма, изцяло или частично. Добавя се и правото за

---

¹ 17 USC Section 102; Feist Publications, Inc. vs. Rural Telephone Service Co., 499 U.S. 340 (1991)

съобщаване на публиката по жичен или безжичен път, така че всеки да има достъп до обекта на място и по време, избрани индивидуално от него. Обект и в двата случая са произведенията, изпълненията, звукозаписите, оригиналът и копията от филма и записите на излъчванията и предаванията на радио- и телевизионните организации, с други думи - всички обекти на авторското право и на сродните му права. По-нататък е поместен един пространен списък от 20 случая, при които националните законодателства могат да предвидят свободно използване, в някои случаи срещу заплащане, но в повечето случаи - без заплащане на възнаграждение. Характерно е, че с изключение на един, всички тези случаи са факултативни, т.е. всяко национално законодателство може да възприеме каквото иска от тях и само едно от изключенията е задължително.

Накрая директивата съдържа редица правила за закрила на т.нар. технически средства за защита на правата. Националните законодателства се задължават да предвиждат санкции не само при заобикалянето, повреждането или премахването на тези средства, но и за производството, вноса, разпространението, продажбата и рекламирането на устройства, които дават възможност за такова заобикаляне, повреждане или премахване. Предвижда се и закрила на представена в електронна форма информация за режима на правата.

Директива 2001/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27.09.2001 г. относно правото на възнаграждение за автора при препродажбата на произведения на изящните изкуства изисква въвеждане в законодателствата на страните-членки на разпоредби, гарантиращи на автора на произведения на графичното или пластичното изкуство, фо-тографските произведения и някои изрично посочени произведения на приложните изкуства (гоблени, керамика, произведения от стъкло) да получава възнаграждение на основата на продажната цена, получена при всяка препродажба на оригинала, евентуално последвала първото прехвърляне на собствеността от автора. Това възнаграждение се дължи от купувача.

Става дума за правото, регламентирано в чл. 20 ЗАПСП и наречено там „право при следваща продажба“.

Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно упражняването на правата на интелектуална собственост се отнася до мерките в областта на проце-дурите на гражданското съдопроизводство, които страните-членки са задължени да предвидят, за да се осигури по-ефективно зачитане на правата на интелектуална собственост. Става дума, следователно, не само за авторското право и